

Bevtepeno
Poprijeta Devica Marija

11 letni tecašj. 10 st.

1906. OKT.

Zmozsna
Gospa Vogrszka

POBOZSEN. MESZECSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szy. Szobestjani.

Vszebina.

(kj): Navuk za meszec oktober	289
Duzsnoszt v Oktobri	291
Bassa Ivan: Iz zgodovine szv. materecerkvi . . .	292
Szresen: Sz csiszlom idem	295
Szlepec Ivan: Cslovek	296
(kj.) Szv. Terezija	299
Plesz	301
(szj.) Vesznieski kepi	309
Drobizs. — Glaszi	315

Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd. (Vasm.) Prvi sznopies sze zse vees ne dobi.

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron.

NEVTEPENO POPRIJÉTA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSÉN LISZT.

Navuk za meszec oktober.

Rozsnovenszka nedela.

Prva nedela meszeca oktobra sze zove za rozsnovenszko, ár je poszvecsena Bl. Devici Mariji, kak „kralici szvetoga rozsnoga venca.“

Na te den szí mi za navuk vze mimo gorecsnoszt do molitvi szvétoga rozsnovenca, ali csiszla, kak sze navádno právi.

Lübeznívi Jezus nasz vcsi, ka „szo vnogi pozváni, malo jih je pa odebranih.“ Vnogi, vszi szmo vu nebo pozváni, vszi tam meszto mámo, kak szmo vszi odküpleni, ali na den szoda, kda sze za nebo ti dobri odebirali bodo, malo sze jih li naide. Ne iscsimo dnesz zroke, doidejo nam recsi Goszpoda Jezusa Krisztusa pri prilíki szvadbe kraleszke povedane: „ne szo scseli iti.“

Mi szí dnesz na edno lehko ino lí zavüpnó, varno skér zmiszlimo, po steró lehko za nebo odebráni poszta-

nemo. Ta sker je szvéto csiszlo. Po molitvi szvetoga csiszla, cse je dobro molimo, dobimo vero, podlogo zvelicsanja vu nase szrce, dobimo potrplivo dűso, dobimo tolázsbo vu britkosztih ino nagib proti nebeszom.

Szveto csiszlo nam obűdi vero. Kda mi veszelo csiszlo molimo, Marijino veliko vero glédamo i premislávamo. V plenice povito detece za Bogá má, pred Herodesom zsnjim bezsi i ga za Bogá drzsi, v Jeruzalemszkoj cerkvi jo szkoro niscse zsnjim v pamet ne vzeme zvűn Simeona i Áne sztarice, pa li ga za Bogá má i moli. Nikaj csűdnoga ne vidi nanjem, hráni i oblácsi i csuva ga ona, sziomastvo jo tere, spoti doszégnejo, pa ona li verje, ka je Bog, ár njoj je Bog nazveszto, ka dete, stero porodi, Szin bozsi bo.

Kda mi to vero gledamo, moremo szpoznati, ka je velika, ka nasz vlecse, ka moremo zanjov iti i vsze vervati, ka je Bog nazveszto i njegova sz. maticerkev pred nász da, ali razumimo i vidimo tiszto, ali ne.

Vera sze nam obűdi po veszelom csiszli, ona vera, od stere je Jezus pravo : „*ki verje, bo sze zvelicsáo*“, ona vera, od stere je szvelocso : „*vervajocsemi je vsze mogocse*.“

Lehko szpoznamo, ka mocsna skér je csiszlo za zvelicsanje, da nam obűdi, nam povéksa i potrdi vero, stera je „*koren zvelicsanja*“.

Lűbleni Jezus je pravo : „*Vu potrplivoszti bodete z vasimi dűsami ladali*.“ Telko pomenijo te recsi, ka csi scsémó nad szvojov dűsov mocs meti, csi jo scsémó — kak sze pravi — vu rokah meti ino jo ravnati vu dobro nebeszko meszto, potrpečsi moremo biti. — Csi szo okoli mene vszi veszéli, szamo jaz zsalsosztén i betezsen, zsmetno osztanem jaz v mojih tűdi potrpečsi. Ali csi drűgi te tűdi trpi, kda jaz, csi drűgi vu veksih bolecsinah Bogá hváli i ne mrmra, bom jaz vűpao blázne recsi proti nébi zdignoti za szvoje malo trplenje?

V zsalsosztnom csiszli pa, csi je redno molim, vidím dve nászzvetesivi dűsi poleg mene nájevcs trpeti, Jezusa i Marijo. Kda szí na njidva trplenje zmiszlim, bom vűpao mrgűvati? Jezero lehzse bom trpo ino vűszta bodo sze mi szamé od szébe na prosnjo odpirale : Jezus i Marija, pomágajta mi, ka bom jaz gresnik mirovno znao trpeti, kak szla vidva uezuzsniva mirovno trpela.

Potrplivoszt dobimo po zsalosztnom csiszli, potrpeca dusa pa nébo szlůzsi.

Odicseni del szvetoga csiszla nasz toli i na n nébo kázse. Kakse vűpanjě, kak velika tolázsba sze nam vu szrce vleje, csi szizmiszlimo, ka Jezus i Marija, steriva szta veliko na zemli trpela, vnebi kralűjeta i nasz ta csákata, kam mi tűdi zagolovo pridemo, cse sze navcsimo po szvetom csiszli dobro vervati, mirno trpeti. Daj nam to miloscsu, Rozsnovenszka Kralica!

(kj.)

Duzsnoszt v Oktobri.

Poleg l. 1885. aug. 20-ga dăne zapovedi sze vu vszakoj fărnoj cěrkvī *more* od 1-ga oktobra do 2-ga novembra (ali meszto oktobra celi november) szveti rozsnivenec, cse ne celi, koncsi pět deszetin odmoliti z lauretanszkimi litanijami i z molitvov k k szv. Jozsefi, „K tebi bezsimo oh blázseni Jozsef . . . itd.“

Cse sze pred poldnom oprăvi pobožsnoszt, med szv. mesov sze *more*; cse popoldněvi te pa pred najszvetesim oltárszkim Szvesztvom.

Ki ne *more* v cěrkev, naj domă oprăvi to pobožsnoszt.

Iz prav gorécsega szrca do nebeszke matere i kralice szv. rozsnoğavenca vasz lepo proszim, krscsanszke hizse, ne zaműdite té meszec vszaki den csiszlo moliti. Hűdobija sze siri, dobro delo naj sze tűdi, Marija sze dosztakrát blázni, naj sze té meszec tűdi dosztakrát pohváli!

Odpűsztki k toj poožsnboszti prikapseni szo eti:

1. Ki navkűp to pobožsnoszt oprăvi i na szvetoga Ocsu namen moli, ali pa ki je nemogcsen na toj po-

bozsnosztí nazocsi biti, i njo szam opravi, vszakikrat 7 let i 7 kvadragen*) odpúsztkov zadobi.

2. Ki najmenje deszelkrat tak opravi to pobožnoszt, csi sze prav szpovej i precsisztí, popolni odpúsztek zadobi.

3. Ravno tak popolnoga odpúsztká delezsni posztá-nejo i oni, ki ali na szvetek szv. csiszla, ali steri stecs den v oszmini toga szvetka k szpovedi idejo i szv. precsiscsa-vanje k szebi vzemejo.

Iz zgodovine szv. materecerkve.

— Szv. Simeon. —

Trajan caszar, kak szmo zse vu preminocsem meszeci csteli, je poszebno rod Zvelicsitelov dao vkúp loviti, ar sze je bojao, ka njemi tej vzemejo caszarsztvo, ali koncsi zbuntajo lüdi. Med tem rodóm je bio v Jeruzsalemi szv. Simeon, sztare-sega Jakoba apostola brat i Goszpodov bratanec. On je

*) Kvadragna sze zove odpúsztek 40 dnevv. Pomeni pa to, da ki toga odpúsztká delezsni posztane, teliko kastige sze njemi odpúszti, keliko sze tisztni odpúsztilo, ki je indasnji casz poleg sztare pravde na veliki poszt oszter poszt drzso, ka je szamo krüh jo i vodo pil.

bio Jeruzsalemszki püspek po szmrti mlajsega Jakoba apostola 45 let. Kda szo rimlanszke vojszke Jeruzsalem porüsile i pozsgale, je on z krsztšenikami vu edno drügo meszto, Pella po iméni, odiseo, szledkar sze je te z njimi nazaj preszelo, kda zse boji konec bio. Za toga Trajan caszara je zse sztarec okoli 120 let sztar bio, kda szo ga zgrabili ino okoli leta 107-ga po rojsztvi Goszpodovom na szmrt zmantrali ino ga na szlednje krizsali. Te Simeon je szledjen med onimi, ki szo z Jezusom hodili ino z njegovih vüszť szv. navuk csüli.

— Szv. Ignac antiochitanszki. —

Znamo vszi dogodbo iz szv. pizma, vu steroj jo popisano, ka szo sze apostolje ednok stükali med szebom, steri je veksi med njimi ino te njim je Jezus edno dete med nje posztavo rekocs: „Ki szebe ponizi, kak eto dete, on de najveksi vu nebeszkom kralesztvi.“ Tak pravijo, ka bi to dete on szv. Ignac bio, ki je szledkar kak vucsenik szv. Petra za püspeka poszvecseni ino nasztavleni v Antiochii. 40 let je tü vodo krsztsanszke obcsine szvoje szveto i modro, dokecs njegova vera tüdi ne prisla. To sze je pa etak zgodilo:

Okoli 105-ga leta po r. Kr. je Trajan caszar boj zacsno proti Perzsiji pa je szam so ta z szvojov vojszkov. Kda je do Antiochie poiseo, je doszta csüo od modroszti i znanoszti szv. Ignaca, zato bi ga rad vido ino ga na to szpravo, naj poganszkim bogom daritev prinesze, ar je miszlo, ka do ga te bogovje njegovi vu boji bole pomagali. Kak szv. Ignac, ki szebé rad za Theoforusza, to je za Boga noszecsega zvao, pred njega pripelajo, ga je etak nagovorio:

— Sto szi ti, hüdoben düh, ki nase zapovedi prelomlavas ino escse drüge tüdi nagovarjas, ka szebe vu neszrecso szpravlajo?

— Niscse nemre ednoga Theoforusza za hüdoga düha zvati, odgovori caszari szv. Ignac; ve szo pa hüdi dühovje dalecs od szlüzsabnikov bozsih. Csi pa ti mene hüdobno za hüdoga düha zoves, ar szam jaz njegov neprijatel, sze meni tüdi vidi tak tvoja recs, ar jaz, ki

Krisztusa vu szebi mam, krala nebesz, razplodim njegove szkűsnjave.

— Sto pa te je Theoforus? pita caszar.

— Ki Krisztusa vu szrci noszi, odgovori Ignac.

— Te sze pa tebi tak vidi, ka mi ne imamo bogov, csi li, ka nasz oni pomagajo proti neprijateli?

— Mesas sze, caszar, kda ti hűde dűhe za boge narodov zovűs; szamo eden je naimre Bog, ki je nebo, zemlo, morje i vsza, ka vu tom szo, sztvoio i eden je Krisztus Jezus, jedinorodjeni szin bozsi, koga kralesztvo bi jaz rad ednok vzsivao.

— Ti onoga Krisztusa miszlis, koga szo za Poncius Pilatusa krizsali? Izpitava ga caszar na dale.

— Ja, njega menim, ki je moje grehe na krizs pribio ino je vsze szkűsnjave pod oblaszt onih vrgeo z satanom vűd, ki njega vu szrci noszijo.

— Tű pa ti toga krizsanoga vu szebi noszis?

— Ja, ar je pizsano: „Jaz bom vu njimi sztanjűvao i zsivo.“

Na to ga je caszar na szmrt obszodo ino ga je zapovedao vu Rim odpelati, ka bi sze tam pred divje zverine vrgeo. Na toj poti proti Rimi je v Szmirna meszti z szv. Polikarpom, szvojim solszkim prijatlom vkűp priseo, koga je proszo, naj moli za njega, ka prvle pride vu nebesza. Po poti je deszet vojakov pazilo na njega premijnjavajocs, ki szo ga tűdi mantrali po celoj poti, kak on szam pise vu ednom szvojem pizsmi, stero je naprej v Rim poszlao szvojim prijatlom; nego rad je trpo vsze, celo, kda njemi je na pamet prislo, ka bi njegovi zmozsnij prijatli njega szmrti resiti znali, je poszebnoszo nje vu pizsmi, naj to ne delajo, nego kak pise: „Ratajte zverine na mene, naj gratajo one moj grob — ar bom te pravi vucszenik Krisztusov, csi szvet nancs tela mojega ne bode vecs vido.“

Kak szii je zselo, sze je tűdi szpunilo, zverine szo ga razlrgale, nisterna koszt je osztala, stere szo krsztse-nicje te pobrali ino vu Antiochio nazaj poszlali.

Ka pa caszar? On je Parthuse obladao, pa kda je z szvojim velkim seregom nazaj priseo v Antiochio, njemi je eden potresz i ogenj celi sereg zanicsio i on szam sze je tűdi zsmetno reso szmrti. Vszi ki szo eto vidili, szo za

bozso kastigo szpoznali to neszrecso — ar ne szamo Ignac, nego jezero i jezero drugih neduzsnihi krsztszenikov je naislo od zobov divje zverine szvojo szmrt na zapoved toga krvolocsnoga caszara.

Bassa Ivan.

Sz csiszlom idem . . .

Sz csiszlom idem tá po szveti,
njé ponűjam vszepovszedi,
vszako hizso zsnjim pozdrávím,
vszakoj dűsi z szrca právim :
Sz csiszlom ovite
roke szklenite,
hválte Marijo,
Csiszla Goszpo
szresno lepo !

Sz csiszlom idem tá po szveti :
Malo kde sze vera szveti.
zsnjim vuzsigam právo vero,
zsnjim ozsivlam mrtvo vero.
Sz csiszlom ovite
roke szklenite,
hválte Marijo
Csiszla Goszpo
szresno lepo.

Sz csiszlom idem tá po szveti :
Niscse nescse vecs trpeti.
Csiszlo molim . . . csiszlo moli !
Csiszlo vszako zsaloszt toli,
Sz csiszlom ovite
roke szklenite,
hválte Marijo,
Csiszla Goszpo,
Szresno, lepo.

Sz csiszlom idem tá po szveti :
Niscse nescse nébe meti.
Csiszlo molim . . . csiszlo moli !
csiszlo gori v nébo vodi,
Sz csiszlom ovite
roke szklenite,
hválte Marijo
Csiszla Goszpo,
szrcsno, lepo.

Szrcsen.

Cslovek.

Oktober.

I.

Od 60 do 70 leta.

Goszta megla, vecserásnji mrak.

Po mali vremen hladno gracsüje i megla sze raz-presztré na zemlo. I cse szi ti sztarec ali pa sztarica ne prestimao ino ne naszledüvao ona, ka szam ti vu prvesih meszeczah napredao, te bodes ona, ka ti zdaj napredam, zsmetno pozserao.

Miszlím, ka po mali zse v pamet vzemes, na koj prides. Kelko zobi más escse? Zse vecs ne teres z njimi koscsice, pa od krüha szkorico tüdi vkraj rezses. Na glávi ti skárje zse tüdi nemajo iszkati. Na lícáh ti tüdi edna grba za drügov meszto proszi; noesi szo ti duge, ár szen ne pride na tvoje ocsi. Vu cérkvi ti pa ocsi meglene gracsüjejo i zse neves vöznabizálivati mesne molitvi.

Gde je tü falinga? Bodi zse ednok cseden i szpoznaj, na koj te to opomina — naszkori bodes ti zse zreli i szmrt z koszov nalükáva na tébe. I ti to nebi v pamet vzeo? Zdaj pa csi szi zse prevecs sztári i na tébe sze paszajo recsi, obrni eden ali dvá papéra, ne ka bi sze razcsémero, keszno je zse, tak ti nebi doszta hasznilo.

Vi mlájsi moski ino zsenszke eszi pazite, tmicsen kep scsém pred vász namálati od onoga, kaksí bode cslovek vu szlaroszti, csi je falot bio vu mladoszti.

Sztároga gresnika dūsa szpisznivi i po letah vsze szmrđi od vnogih grehov. Sto bi szi miszlo, ka je nisterna sztára csonta escse hotliva, csi glih z telovnim tálom grehsiti zse vecs nemre, ali mislenje njegovo tam hodi po grehoti szvoje mladoszti, pripovedáva to mlájsim i kak sztári konj sze hrzse, csi vidi, ka sze njegove recsi drūgim dopádnejo.

Taksi sztárci vszo szvoje veszeljé vu jeziki májo. Vino, zsganico pecsénje, to njemi tak disi, za to bi odao escse szvoje zvelicsanje, kak nigda Ezsau szvoje prvorojensztvo. I na tom jeziki sze ne cvré szamo szlácsec, nego dosztakrát kaj taksega, ka je kizsilo kak jeszi i britko kak zsucs. Nisterni sztarec ruzsno pszūje, nisterna baba pa z szvojim jezikom tak lepo zná koga obriti pa muji, takse lazsi na njega naszloviti, ka sze vsze zemla troszi. Da pa drūgoga dela nemajo, te pa z szvojim jezikom rod-bino, hizsnike i escse szvojo deco vkūpzujszti, szposzvádijo. I gda taksemi csloveki na szprévod zvonijo, te szi szoszidje zgucsávajo : csi je tvoja dūsa glih ne zadobila pokoj vekivecsni, ali dōnok mi ino meli vecs mira od tébe.

Nisterni pa vu sztaroszti tak sparlivi grátajo, ka nancs szebi ne voscsijo falat krūha, kama bole sze priblizsávajo k vekivecsnoszti, sze bole lovijo za vremenitna. Taksim ne valájo recsi, szamo szmrt je zadoszta mocsua njim vkrajvzėti vsze ino je gole odposle na drūgi szvel i zamázane z pozsarásztjov.

To zse moremo na meszti niháti sztarcom, ka szo pobozsni, pohájajo k cerkvi i gda sze ednok bogámoliti zacsnejo, te njim jezik tak hodi, kak klepotec, ali pamet njim pa szplohi indri lejesc. Zdaj szo zse bole pobozsni, kak nigda, ali brezi vszega haszka. Doszta brbrajo ino sze tozsijo od lagojih lūdih. Vu njihovoj mladoszti je vsze nacszi sztála krscsánszka vōra. Nemrejo viditi, csi sze drūgi veszelijo ino bi radi bili, csi bi sze z njihovim gobavim telom vesz szvel vu grob polozso. Ali na szmrt szi záto dōnok ne miszlijo, záto je pa ona tak nedovedno vecskrát zapópádne.

Doli szam szpiszao tá dela záto, naj sze vu sztaroszti neszpametno nebi z tém trostao, ka más escse csasz na pobolsanje. Kak ti sztaroszt ne pomladi tvoje telo, nego vszebole vkūpszemele : tak i tvoja dūsa sze szledi ne po-

bolsa, csi sze je zse vu eduom dugom zshivlenji vu grehah zalevala. Escse oni sze morejo szkrblivo paziti, ki szo vu mladoszti Bogi prijétno zsiveli, ne ka bi vu sztaroszti zapravili ono dühovno vrednoszt, ka szo szi prvlé pripravili.

Záto zdaj, gda szte escse mlájsi, szkrbte sze, ka bi na pobožnoszt dober fundament polozsili. Csi pa kaksi greh szvojo glavo podigne vu tvojem szrci, kak zsaba z mlake, te pazi, naj sze ti tam ne zgnezdi. Vecskrát mores vu dūsi lovino drzsati i velke pa male grehe vsze goriposzkat, vkűszpoloviti ino po dobroj szpovedi szpoklati. Doszta ne szmes manjáriti; ár sze ti nisterni greh tak vu szrcé prilizse, tak notrizerjávi, ka ga szledi nebos mogao vőszpraviti.

Ka szam do szega mao szpiszao od sztaroszti. to je ne kaj hvále vrednoga. Ali ne máram, csi do sze glih nisterni sztarci za volo osztrih recsih na méne szrdili, naj szamo po njihovoj példi nisterne mlájse gresnike obvarjem od greha.

Ne právim, ka bi sztaroszt kaksa hűdoba bila, csi sze je sto za njo vu mladoszti poszkrbo. Csi szi sze zse vu mladoszti k Bogi preporocso, njegove zapovedi obdrzsávo, te sze ne zbojis, gda de sztaroszt troszila tvoje kotrige, gda de sze dūsa pobérala z telovne práhsne hizsice ino vu szvojo nebeszko domovino sze ravnala. Telo je zse sztáro i szlabo, nescse dale szlűzsiti, dūsa pa zse vecs niksega veszeljá ne nájde na szveti, edno csűdnovitno zse-lenje vu szrcé sztopi, takse kak flico, gda sze jeszén priblizsáva, scsé odleteti vu edno drűgo, lepsi domovino.

Postenoga krscsánszkoga sztarca zshivlenje je kak vecserásnji mrak. Mirovno veszela je dūsa, szvoje delo je oprávila, szuticsevna szvetloszt sze vszebole vgasűje, szlednja perinja je tűdi vgásznola i dūsa sze vu ednom drűgom lepom országi zbűdi, naj bi tam brezi vszeh nevol vu veszélji na veke zbivala.

Z nemskoga: *Szlepec Ivan.*

Szv. Terezija.

— Szveti sze 15-ga oktobra. —

ed nasim lüdsztvom vnogim zsenszкам in deklinam je dáno ali pri krszti, ali pri potrdjenja szvesztvi to imé: Terezija. Gori vasz pozovem, Treze ino Trezike, zglednite sze na szledecsi krátek popisz vase patrone szv. Terezije.

Rodila sze je od plemenitih i bogabojécsih sztarisov v Abuli na Spanjszkom. Dobro drevo dober szád rodi. Dobri sztarisje dobro deco. Od njih sze je navesila Terezija Boga lübiti, njemi sze zrocsiti, za njegovo diko goreti, zsareti i mreti.

Kak mála deklinca je v Afriko pobegnola, naj jo tam neverniki za ime Jezusa morijo, mantrnica je scsela biti, ali g. Bog je nacsí zsnjov ravnao, sztric jo je vlovo i nazáj domo szpravo, kje je z darovitnosztjov i zdrügimi dobrimi delami nadomesztla i pogaszila mocsno zselo mantrnistva.

Terezije! ka pa vi zselete? Jezusa iscsete, jedino njemi sze scsété dopaszti, ali drügomi tüdi? „*Dvema goszpodomu nemorete szlüzsi*“, právi on.

Terezije! Dobre matere szte? Sze vasa deca od vasz Bogá lübiti, ali morebit zsáliti vcsijo? „*Ki ma moje zapovedi ino je obdrzsi, on je ki mené lübi*“, nam veli on. Csi vi zdrzsíte zapovedi deszetere, petró, te lübite Boga i vasa deca ga tüdi bodo, te szte dobro drevo i meli bodete dober szád teloven.

Po maternoj szmrtili je Bl. D. Marijo oproszila, naj njoj mati bode. Marija jo poszlühne ino v celom zsitki jo kak nájlüblenesa nali pomága v vszeh nevarnosztih.

Keliko Trezik je brez matere, oh da bi me poszlühnole ino bi k Mariji bezsále i njo za mater szí odebrale, kak je to njihova lüblena patrona vcsinila! oh da bi me poszlühnole ino njoj szlüzsile, keliko menje bi jih tersilo na szmrtnoj vüri, keliko lehzsési racsun bi bio zanje na szodnji den!

Vu dvajszetom leti szvoje sztaroszti je v szamosztan med karmelitanke sztopila. Tü kak nüna je dva ino dvajsztih let v nezgovornih bolecsinah, dühovnom sztráli, v sztrahsnih bojah i szküsavanjah zsivela i lí ne opesala.

Brez vsze csloveske pomoci je tá szirota nŭna z bozsov pomocsjov 32 szamosztanov goriposztavila i diko bozso po celoj drzsávi razsirila. Njena recs je bila: „*Goszpodne, ali trpeti, ali mreti*“, brezi trpljenja je ne scsela zsveti, kak je ne zsivo njéni lŭbeznivi Jezus.

Tak velika je bila njéna lŭbezen do njega, ka je oblŭbo vesinila: *vszikhár tiszto bom csinila, ka za popelnese szpoznam.*

Naj njoj g. Bog naznani, kak ga rada má, njoj angel szrcé z mecsom prebodne i Jezus szam njoj deszno roko

ponüdivsi veli: „Odszehmal bos kak práva moja zarocsnica za mojo csaszt gorela.“ I gorela je tüdi, da njéno trplenje, njeno traplenje, njéne trüde, stere je za Jezusovo diko gorivzéla, ne mogocse popiszati. Vszikdár trpi i vszikdár sze li veszeli. Kda jo g. Bog vu szrci potolázsi i obeszeli, tozsi sze njemi ino ga proszi, naj sze ne szpozábi tak hitro iz njenih grehov.

Potrpimo drági, lübleni csteveci po tom lepom njénom zglédi mi tüdi!

Mrla je v 67-om leti szvoje sztaroszti leta 1582-ga. Na szmrtnoj vüri jo pohodo szam Jezus Krisztus z velikim angelszkim seregom i düso v nébo szprevájao, stera je vu podobi ednoga lepoga goloba z njenoga tela zletela na szvedocsánsztvo njéne neduzsnoszti i csiszlocse. Kda je düso püsztila, poleg njéne hizsicske sztojécse szüho drevo je na ednok v onom hipi pognalo i cveszti zacsélo, naj sze mi szühe, v szrmtne grehe zakopane düse imajocsi gresniki po njénom zglédi tüdi ozsivémo pri dobroj szpovedi i cvetémo pri nájzslesnem szvéto^m precsiscsáv^{anj}i. (kj.)

Plesz.

Mi szmo od Boga tak sztvorjeni, ka nemoremo vszigdar szamo delati, nego nasa düsa i nase telo, kda zse vu deli trüdni gratamo, pocsinék zsele. Bog je nasz tak sztvoro, zato proti tomi, csi sto pocsiva, niscse nika nemore praviti, csi on pocsinék je potreben. I da szamo szedeti ali pa lezsati je nájvecs lüdém ne zadoszta na pocsivanje, nego escse razveszeljavanje tüdi zselejo, zato iscsejo prilike, kde sze to razveszeljavanje lehko gornajde. Nisterni cslovek v tom má veszélje, ka gorpoiscse szvojo rodbino ali pa prijatele i z ujimi zgucsávle; te drügi, poszebno pobozsne dekle, sze v tom radüjejo, ka vküpszpridejo i szvete peszmi szpevajo; najdejo sze, ki komaj csakajo, csi sze lehko

ruglajo ali kartajo; jesztejo, ki sze v tom jáko veszelijo, csi v kresmo szedejo i kak najvees szo mogocsi, vina szpijejo; dosztim je pa nancs to ne zadoszta, oni igro tūdi zselejo, ár kak pravijo, je razveszeljavanje szamo te právo, csi na takt igre pijejo i na glasz igranja sze escse v plesz podájo.

Ove vsze prilike razveszeljavanja vőniham, i szamo plész naprej vzemem, steri je med nasim szlovenszkim lűdsztvom prevecs razsirjení, i csi lűdszvo to nevarno razveszeljánje prav ne szpozna, de sze escse bole razsirjaval. Plesz je prevecs nevaren, ár dosztakrát skodi teli i szkoro vszigdar dűsi.

Ka je plesz? Plesz je eden gvűsen rėd telovnoga gibanja dve drűgoga szpola person, stero gibanje sze na takt igre vesini.

Plesz je skodlivi na telo gledocs.

Plesz navádno vecs párov vkűpe vesini i navėkse v hrami pod sztrehov, v hizsi i vune pa doszta lűdi sztoji, ki plėszalce glėdajo. Potom tam, kde je plesz, nemore najbolsi zrák biti. I csi k tomi zememo to, ka na pleszi navadno neredno pijejo, po sterom sze escse hűsi zdűh vesini v kresmi, steri szlabese nature csloveki jako hitro skodi. Csi zse szamo on bozszen zrák zna na kvar biti taksemi, ki nancs ne plese, szamo tam gleda i pije, kelko te boli skodi onomi, ki sze v plėszí vőzmantrá, znoji i v celom teli pregene.

Pa csi gli bi onoga bozsnoga zráka ne bilo tam, kde plesejo, plesz je escse ovacsi tűdi na skodo. — V pleszi plesz i pleszalke zkoz i zkoz mokri gratajo, njihovo telo gori od znotrasnje vrocšine i zato hladno meszto iscsejo. Eden sze k odpretomi okni vlecse, drűgi pa sze k dveram drzsi, kde je velki prepíh. jesztejo, ki vűn idejo z hizse i vűne posztaplajo, sz kem szí dosztakrát beteg szpravijo.

Mnogo ji pá takso navado má, ka kda szo v pleszi doszta mokrocse iz szvojega tela zgűbili i njim vűszta szűha gratajo i te kelko bole szo v vűsztah szűhi, telko bole jih mantra zseja, vino ali pa vodo pijejo pervle, kak sze dolraszladijo i p. tom szí vecskrat velki beteg szpravijo, sze njim plűcsa vuzsgėjo i v kratkom vremeni mer-

jejo, ali pa csi szmrt tak hitro ne opravi z njimi, po mali po mali vehnejo i ednok szamo zaszpijo v jetiki, stero szo szí na pleszi szpravili. O! kelko je med lúdmí taksi, ki szo koren szvojega betega na pleszi dobili! Kelko mladencov i mladenk zse pokriva hladna zemla, sterim je plesz szkopao grob v naj jaksih letah!

Pa escse za drúgoga zroka volo je túdi na skodo plesz teli. Sto plése, navadno zsiya; zato, náj szí zsiyo ftisa, pije i vecs szpije, kak je inda navado meo piti i csi k tomi escse zememo to, mladénec ali moski ne pije szam, nego túdi plácsa onoj, z sterov najvecs plese, plácsa goszlare i tak sze zgodi, ka olo, ka szí je celi tjeden, ali pa lehko escse dugse vremen zaszlúzsó, v ednom pleszi zapravi i te, kda nema penéz, jáko szlabo hrano vzsiya i csi poleg szlabe hrane sze v mocsno delo poda, ne szamo, ka nede mogo posteno delati, nego escse szbetezsa.

Ne je noriya po taksem plész?

Ne je neszpameten on decsko ali pa moski, ki v lepi szvoji mladi letah szamo zapravla proti, ka szí szprávi i te szledi glád trpi i v beteg szpadne?

Kak je pa escse dúsi na skodo plész!!

Plesz je najvecskrát prevecs gresen pred Bogom. Zakaj? Ár z pleszom cslovek mnogokrát proti vszem bozsím zapovedam pregresi. Kak? vcsaszi te vidli.

I. zapoved zapovedava, naj Boga od vszega bole lúbimo. Zato, csi sto kaj drúgo bole lúbi, kak Boga, te pregresi. I plesz od Boga lúbéznosztí csloveka mocsno vkraj pela.

Kde je tvoj kincs, tam je tvoje szrce, je zse dávno popisano v szvetom píszi. I da onoga, ki rad plése, je kincs meszto plesza i da szamo edno szrce má, to szrce je pa tam, kde je njegov kincs, to je, na pleszi, zato za Boga i za njegovo szlúzsbo nika ne osztane. Oh! kak je zsalosztno viditi, ka doszlakrat najbolsa mladézen, stera je pobožnosztí kep bila tim drúgim, kda zacsne v plesz hoditi, kak sze pokvari. Prvle szo meli veszelje v molitvah, v szveti mesaj, v predgaj, v szpovedi i v szvetom precisicsavanji. I zdaj?! Oh zsalosztno! szo sze z csiszta

szpremenili. Kelko rajsi majo plesz, telko bole zapücsa-
vajo pobožsnoszt, lübv do Boga.

II. zapoved zapovedava: Tvojega Goszpodna Boga iména zaman gori ne vzemi. I na pleszi sze oszkruni Boga szveto ime. Na pleszi sze mnogokrát na spot posztávi Bog, kda med velkim szmehom tak odörno gucsijo od njega, stero je ne za dolpopiszanje; na pleszi bláznijo, preklinjajo Boga i njegove szvece; na plészi szvete recsi na salo obracsajo; na plészi sze na spot posztavijo szvéte predge i dühovniki i te telko bole, kelko bole karajo gresnike i na dobro pot vrac-sajo.

III. zapoved zapovedáva: Szpomeni sze, da szvétke poszvetis. V celom tjedni sze za zemelszke potrebsine szkrbimo, ali nedelo i szvétke pa poleg zapovedi bozse moremo Bogi poszvetiti. Ali ka sze zgodi?

Dosztá lüdsztva zamüdi za volo plesza zaodvecsara drzsano bozso szlüzsho, domacso pobožsnoszt i zse te, dokecs szo pred poldnom v cerkvi, szí szamo na plesz miszlijo, i meszto toga, ka bi iz szvetoga mesnoga áldova obilne miloszti dobili za celi tjeden, sze bole zakopajo v greh. Da bi mogli najbole hváлити, dicsiti i zvisávati Bogá z szvojimi vüszтами, te szí najmenje na njega miszlijo. Lármajo i kresijo v velkoj nemertücslivoszti doszta-krát do zorje i bozsi dén na dén greha i szkvarjenja ober-nejo. Zato lehko pravimo, ka po nedelaj i po szvetkaj, kda sze navádno plesz drzsi, vrág najbolso szrecso, naj-jakso zsétvo má, ár te najvecs düs zapela.

IV. zapoved zapovedava: Postüj ocso tvojega i mater tvojo. Ta zapoved nam osztro zapove, ka moremo nase sztarise i naprej posztavlene postüvati. Nase postenje mi sztem vöszkázsemo, ka je bogamo. I kelko mladencov i kelko deklin szvojim sztarisom velko britkoszt szprávi i je v velki greh zapela, ka sze na plesz szili proti voli szvojih sztarisov, kam je te püsztili nescsejo i tüdi neszmejo, csi sze Bogi scsejo dopádnotti. Csi zse te greh vesinijo, csi sze szilijö na plesz, kelko bole te, csi proti voli sztarisov na plesz vujdejo. — Nase postenje proti sztarisom sztém vöszkázsemo, csi je lübiamo. I kde je lübézen proti sztarisom pri onoj heséri i szini, steriva szta na telko v plesz podániva, ka dosztakrát nancs to ne prestimata, ka bi te doma osztála, da je sztaris bete-

zsen? Da sze deca nájbole veszelijo, te sztaris britke szkuze tocsi vu szvoji bolecsinah. I kde je tū lūbézen do sztarisov? Kde je lūbezen proti sztarisom pri onoj hcséri, stera za volo plesza mantra szvoje sztarise za lepi oblecs i csi ga ne dobi i jo ne pūsztijó na plesz, te sze szrdi po vecs dnevaj, csemerno gléda oco i mater, nedá recsi z szébe i csi sze more kaj gucsati, to z obregūvanjom vcsini? — Mi te postūjemo nase sztarise, csi njim te pomagamo, kda szo v potrebcini. — Deca je duzsna szvoje sztarise hraniti, csi szami szebe gordrsati nemo-rejo. I kelkokrát sze zgodi to, ka szin razszipavle peneze na pleszi, da njemi ocsa i mati glád trpita; ka vecs, da szí on najbole dá igrati, te njemilehko od hizse do hizse hodita proszit. Jeli takse dete zdrzsi strto zapoved?

V. zapoved sze etak glászi: — Ne mori: Oh! kelko greha sze zgodi proti toj zapovedi na pleszi. — Cslovek neszme szebe ali pa drūgoga raniti ali vmoriti. — I kelkokrát sze zgodi, ka sze decski na pleszi szposzvádijo, z kamenjom, z glazsami do krvávoga zlūcsajo, z nozsom zoszmicajo, vecskrát escse vmorijo?! — Cslovek szí ne szme szvoj zsitek kratiti. — I kelkokrát pride to napre v vremení plesza, kda sze nisterni tak zapoji, ka nancs to neve, csi je cslovek i te kde tá szpadne i sze vesz szprehladi! — Cslovek ne szme na drūgoga nevosczeni bití. — I kde sze vecs nevosczenosztí najde, kak na pleszi, kda eden decsko na drūgoga nancs glédati nemre, csi vidi, ka kaksa deklina z ovim rajsi plese, kak z njim; ali kda deklina je vsze bleða od nevosczenosztí, csi vidi, ka ove decski bole lovijo, kak njo. I potom med taksimi vecskrát szvája, i po letah trpécsa szrditoszt escse szhája, pá drūgi greh proti petoj zapovedi. — Cslovek ne szme pred drūgimi grehsne gucse meti. — I kde vecs taksi gucsov naprej pride, kak po kresmaj na pleszi, kde je vszaki szloboden csūti i gucsati, ka sze njemi vidi, i tak drūgoga dūso, ki ga rad poszlūhsa, tūdi vmori.

VI. zapoved nam to pravi: Ne praznūj. Ta zapoved to zsele od nász, naj szmo csisztí v mislenji, govorenji, csinenji i posteni v oblecsi. Najvecs grehov sze na pleszi godi; keliko poglédom, necsisztim miszlam i pozselenji je zrok plesz, sto bi znao to povedati. Vnogo neszramni necsisztí gucsov, tej gucsov poszlūhsanja i k njim szme

ha na pleszi sto je mogocsi vküper zracsunati? I csi escse k tomi zememo obimanje, küsüvanje, neszramno tikanje, vidimo plesz v celoj szvojojgrdosztiji i odörnoszti i to telko bole, csi escse v pamet zememo sztrahoviten, ruzsen telovni greh, steri sze dosztakrát po pleszi tüdi vcsini. Zátó nika nemo velkoga pravli, csi to právimo, ka sze devistvo na pleszi szkoro vszigidár na odajo ponüja, i sze tüdi dosztakrát odá.

VII. zapoved sze tak glaszi: Ne kradni. Proti toj zapovedi sze tüdi mnogokrat greh vcsini za volo plesza. Kelkokrat vkrádne szin ocsi peneze, zrnje, materi belice, ár nema zadoszta penez na plesz. Kelkokrat vcsini to hesi tüdi szvojim sztarisom, da nema zadoszta lepoga oblecsa; na pleszi pa more biti lepo oblecsena, vöszpucana i njoj nikak ne szme faliti szvilni robec. Da szvoji penez nema, zato vkradne. Ali lahko hlapci, dekle, csi radi plesz pohajo, pijancsivajo, nevcsinijo szpodobno szvojem i goszpodári i goszpodinji, csi ovacsi nemajo obszin vkrcsmo idti?

VIII. zapoved pa to zapove: Ne gucsi krivoga szvedocsansztva proti tvojem i blizsnjem i. Ta zapoved sze navádno tüdi prelomi na pleszi i za volo plesza. Kelkokrát sze zgodi to, ka szin i hesi ali drzsina v szvojem vremeni ne prido domo i te, csi sze na racsun pozovejo, da isztino ovaditi ne vüpajo zátó lazsejo. Kelko lázsi sze pa na pleszi vcsini? Kak znájo tam na drüge lagati, njihove falinge povéksávat i, nje krivo szoditi poszebn o te, kda szo zse dobre vole! Kelkokrát tam koga kaj neduzsno potvarijo, ka szi je té nancs ne szomlo!

IX. zapoved sze glászi: Ne pozseli zsene blizsnjega szvojega. Ka sze ta zapoved tüdi mnogokrat prelomi na pleszi, sto bito vüpao tajiti? Znam, ka je zsena escse mozsa povrgla, i je vküper sztopila z taksim, z kém sze je na pleszi szpoznala.

X. zapoved nam pa prepove lüdszko blágo pozseleti. I escse tá zapoved sze prelomi na pleszi vcsászi, da junak pozsele drügoga peneze, steri sze od njega bole zná vöposztaviti i deklina drüge opravo, stere je od nje jakse oblecsena.

Da sze sz pleszom navádno greh vcsini proti bozs im zapovedam, zato v szvetom pizsmi nájdemo recsi proti

pleszi. „Z pleszálkov sze v družstvo ne podaj i ne poszlüh-saj na njo, ka naj sze ne pogübis po njenom deli“. (Sir. 9, 4.)

Na dale szvelo pismo nasz osztro opomina: „Na devojko ne gledaj, náj sze ne szpacsis v njejnoy lepoti.“ (Sir. 9., 5.) Csi zse na devojko gledati (i devojki na junaka) je nevarno, dosztakrat eden pogléd csloveka na veke neszrecsnoga vcsini, ka homo te pravli od plesza, kda decsko i deklina ne szamo ka eden na ovoga v obráz zgledavata, da sze njeva ocsi najdejo i hűda necsisztoszt, kak perina ognja z ednoga v ovoga szpádne; i k tomi sztopi escse to, ka on znotrasnji ogen necsisztoga pobűdjenja escse dotikanje tela bole i bole ozsari, poveksáva.

Csűjte escse dale recsi szveloga pizma: „Obrni vkraj tvoje lice od gorokincsane zsenszke i lűcko lepoto (drűgoga zseno) ne gledaj.... Vnogi ki szo lűcke zsenszke lepoto gledali, szo hűdi grátali, ar njeni gucs vuzsiga, kak ogen.“

— I kde najdes najbol vűszpucano zsenszko, kak na pleszi i telkájsi, csi sze od poglėda gorokincsane zsenszke mores ogibati, mores sze nazájdrzsati od plesza tűdi, kde navádno takse najdes. Mores sze ogibati plesza, ár sze mores ogibati poglėda drűgoga szpola person! Csi to ne vcsinis, prevecs lehko v greh szpadnes. Ali ka je Davida, toga bogábójecsega krála i proroka tak globoko v greh vneszlo, ka je lűdomorec grátao i zăkon prelomo? Eden pogled, steroga je na Betszabejo vrgo. Ka je zape-lalo dvă sztarca, szodca lűdi v sztarom zakoni, naj Zsu-zsano, csiszto zsenszko na necsisztli zsitek rátata? Pogled na njeni lepi obráz. Ali ka je vneszlo Holofernese, zmozs-noga voditela vojszke v zsitka pogűbelnoszt? Pogled na Juditho. Odket je nasztanola Putifára zsene neszramnoszt? Ár je na Jozsefa gledűvala. Z toga sze vűpokazse to, ka ne szamo plesza, nego escse plėsza gledanja sze tűdi mo-remo ogibati, csi v neszrecso pridti nescsemo. Ka je zse szamo gledanje plesza prevecs nevarno, nam pokazse edna prigodba szv. Hieronima. Te szveti cslovek je ová-rao v Rimi edno ne po redi pleszalko i té eden pogled je takse szkűsávánje napravo v njegovom szrci, ka po dugih letah sze je nancs ne mogo od toga szkűsávánja odszloboditi. Naj to hűdobuo miszeo iz szvoje pameti

zbrise, je zapűszto Rim z tēm nakauenjom, ka na izhodni kráj odide i tam pogledne szveta meszta i szí tam sztan zeme, kde de szam lehko prebivao. I tűdi odiso. Je pohodo pűscsavnike Egiptoma i odnet nazaj pridoci szí je bethlehemszki brlog odebro za prebivaliscse. Njegova hrana je bila korenje, pitvina voda, poszteo njemi je bila prazna zemla, vankis eden kamen; poszti sze i veroszűje i v celom teli sze szokro vűposzűhsi — i itak sze ne more od szkűsavanja onoga nevarnoga pogleda odszloboditi. Povėksa osztrobo proti szvojemi teli i vszo formo sze mantrá, ali podoba pleszálke, stero je pogledno, sze gor-gor ozsivi v njegovom szpomini, sze njemi szkazse v neprijaznom brlogi (votlini), notri sze zalcsė v njegove szenje i vszepovszedi ga naszledűje. Ovo, eden pogled káksemi szkűsávaji je zrok. Kelko prepovedani pogledov sze pa na pleszi vcsini?! Kelikom szkűsávaji je po taksem plesz zrok?

Zato sze ne csűdivajmo tomi, csi szo vszigidár i vszepovszedi szpoznali to, ka je plesz na skodo jakoszti, csisztoszti. Plesz lűdsztvo zse vecs jezero let pozna, ali vadlűvanje na to gledocs, ka je nevaren, tűdi vszigidár najdemo gor. Zse poganszkoga vremena imenitnesi narodje szo ne trpeli plesz na gosztsenjai, ár szo ga za skodlivoga drzsali. To nam szvedocsijo njihovi velkoga imena modri: Cicero, Demosthenes, Plato, Plutarch, Aristoteles, Sokrates, Seneka, Kszenofon, Lucian. Csi poganje szo proti pleszi bili, kelko bole delajo i morejo proti njemi delati kreseniki ki bole poznajo velko ceno csisztoszti i telkajsi vekso nevarnoszt plesza tűdi. Escse cerkveni zbori szo vecskrát od plesza gucsali, szo plesz za neszpametno delo imenűvali, za zanke vruga, za vretino mnogih nravnih szpadajov i nevol ga drzsali i szo proti njemi escse ukáze dali. Cerkvene zbore v tom dugovanji szo naszledűvali szvetoga zsitka i velke znanoszti dűhovniki tak z pisanjom, kak z predgami. Borromjeszki szv. Karol kardinal i nadpűspek mailandszki z vszov szvojov mocsjov na to gleda, naj z pleszom drzsane veszelice sze vűsztrebijo i gorpozové szvoje dűhovnike, naj proti taksim veszelicam goszto i osztro predgajo. Velke znanoszti Bellarmin kardinal je tűdi osztro sztopo gor proti pleszi i da je iz predganice mocs i oblaszt vruga nad pleszci szvetlo pred lűdsztvo posztavo,

je ete velko isztino v szebi drzsecse recsi pravo: „Nika je ne tak nevarno, kak to (plesz). Csi je mogocse na ogenj szlamo vrzsti brez toga, ka bi sze vuzsgala, te lahko plese mladenec z deklinov brez toga, ka bi ga necsisztoszt ogenj zsario.“ Csűjte recsi szv. Ambroziusa tűdi, ka pravi na plesz gledocs: „Plesz je trűga (skrinja) devistva i grob szramezslivoszt . . . Zato jaz to zselem, ka sze naj vszaksa devojka od plesza vkraj drzsi.“ I ravno szv. Ambrozius na neszramni plesz Szalome, hcsəri Herodiase gledocs tak pravi krsceanszkim materam: „Ovo! pred vami jeszte edna deklina, stera pleše. Ali kaksa deklina? Hcsi edne matere, stera (mati) je zakon prelomila! Ar sze szamo taksi person dosztaja plesz, Tisztim pa, stere szramezslivoszt i vero ladajo, je potrebno, ka naj lűbeznoszt szamote i bogábójaznoszt, ne pa radoszt plesza vlejejo v szvoje hcseri.“

(Dale.)

Vesznicski kepi.

Kurtas.

Todorovics András nadszodnika (fűbirov) szo vu celo okroglini kak grobianszkoga csloveka poznali. Nágle nature, velki csemerov cslovek je on bio, komi je niscse ne szmeo kaj protigucsati. Med szebom szo ga lűdjé nancs ne zvali za drűgoga, kak máli bog.

Popevje szo njemi pa celo ne bili vu jétrah, ár szo njemi oni zse vecskrát brszacso dáli. Pojo bi je vsze brezi szoli, tak sze na njé szrdo. Vu vszem dugovánji njim je skodo prizadevao. Pomágali szo njemi vu tou deli nisterni notáriusje i rihtarje, ki szo vszigidár po nadszodnika voli hodili.

Ka szí je na Tomás popa prevecs Todorovics zobé

brüszo, od toga szmo zse csüli, ali Krepek Tomás sze tüdi ne popüszto. Novigrádski notárius, kama je Golobnjek szlisao, je bio posteni cslovik, szvoje delo je vu rédi vpe-lávao, ali na to szo ga ne mogli dobiti, ka bi on főbirova vu dobrom i hüdom, po truji i grmovji naszledüvao. One okrogline máli bogec je ne szamo pope preklinjao, nego páverszki lüdje szo njemi tüdi ne sztáli k licam. Kikoli je z njim kakse delo meo, on je mogao na to zse, pripraven biti, ka de hüjse popszüvani, kak zshivina od grofosz-koga bérosa.

Zdaj pa té beszen i divji vuk sze je na ednok na krotko ovco povrno. Plébánosje szo szi kaj ne znali misz-liti, gda je zácsao njé za endrügim pohájati. Ali szledi szo zse vgonili, ka sze küha vu njegovoj pislivoj glávi. Odebéranje poszlanikov bode vu orszacsko hizso. Znankar bi sze on rad dao odebrati za poszlanika?

Sztári Voják Ivan, zdajsnji követ, je zse sztári decsko bio. Za mlájsi let je okroglini nika ne szpravo, zdaj ga pa ftrága escese gucsati, vu orszacsko hizso szamo dremat hodi pa plácsó gorijemát. Zse vecs gori ne sztopi za kö-veta, scsé vu méri zsveti ino csáka zse szamo onoga poszlanika, steri de ga vu vecsno domovino szprevájao.

Főispán je po főbirovah zvedávao, kama, i za kelko penez bi lehko koga za követa posztavili. Todorovics je szvojo okroglino tüdi szprehodo i főispáni je na znánje dao, ka csi vu Szühom Vrehi on gorisztopi, njega zagvüšno odeberéjo.

Gvüšno? miszli szi főispán — te de tá najbolse po-szlati mojega sogora, Kolenko barona. K Todorovicsi je pa prislo pizmó ka vu Szühom Vrehi Kolenko baron gori-sztopi, njega naj podpéra zevszov moesjov. Lehko szi miszlimo, kak kiszelo sze je drzsao főbirov, gda je to pizmó precsteo. Ali hitro szo ga potrostali z tém, ka ga vu visiso csészt posztávijo ino njemi plácsó pobogsajo.

Tak szo sze zglihali brezi zbéravcov. Mára tá more idti, kama jo ertar vrácsa; zbéravci po szlobodnoj voli tá morejo votum dati, kama njim zapovejo.

Vő szo zse szpiszali odebéranje poszlanikov, kurtasje szo ne málali za szilno polszko delo. Pri vládnój sztránki je zse vsze priprávljeno bilo. zásztave, pérje i penezje. Po

kresmáh vszepovszédi szo plaotale zásztave z tém napiszkom: Zsivi baron Kolenko. Kurtasje szo prisli tekaj i vu Golobnjek, ali tam szo hűdo obhodili. Golobnjekarje szo zse od nigdasnjega vremena vszigdár kre vládne sztránke bili, ár szo njim tam náj vecs placšůvali. Ali zdaj szo Golobnjekaram zobszton piti dávali, oni szo sze vszi do ednoga dol zalűbili, ka sze vecs neodájo, kak zšivina na szenji. Recs szvojo szo tekáj zdrzsali. Z kurtasmi szo sze nancs v gucs ne pűsztili i csi njim je steri doszta gucsao, tiszto mi szo szvinszki hlev obetali. Golobnjekare szo zse vecs ne mogli za nosz voditi, oni szo krsčsánszke novine csteli, steri szo njim odrple njihove ocsi, ino szo znali na koga morejo szvoj votum dati.

Záto gda je Kolenko priseo vu Golobnjek, ka bi sze njim notriszkázao, Golobnjekarje szo z postenjom njegove recsi poszlűhnoli, ali na konci szo vszi kricsali: zšivi krsčsánszka sztránka!

Hah krsčsánszka sztránka! Tá sze more potreti. Zsándárje, szoldácje, pűkso, szábło vsze orozsjé, vszakoga csloveka pa, ki je kre krsčsánszke sztránke, morejo za gulyás razszekati.

Pa zobszton vsze bilo, krsčsánszka sztránka sze ne zoszágala i za poszlanika szo Hollósy Mártóna fiskalisa vűszkricsali, njegove zásztave szo tűdi razneszli, i Hollóssya szo vszepovszédi z velkov paradijov goriprijéli. Z njim je hodo Dombrády Paveo, vracšitel, ki je ravnao krsčsánszko sztránko, tam je bila Margitka hcsi njegova, i nisterni vucsitel, ki sze je escse od krsčsánszskoga iména ne zoszagao. Gda je pa Hollóssy zácsao gucsati, te sze je vszemi lűdsztvi povido tak, ka szo ga na szleduje posteni kmetovje na szvoja plecša zgrabili ino njega veszėlo okolnoszili.

Vládna sztránka szí je tűdi ne pocšivala. Birovje, notáriusje szo sze prtíli. Vsze felé tozsbo, právdó, prosnjo gorizrovali. Ednomi szo vu gaszi poušzodo goripovedali, ovomi szo sze pa prtíli, ka njemi dácsó na vise potegnejo. Bojazliví szo sze presztrasili ino odsztopili od krsčsánszke sztránke, ali Golobnjekarje szo bili sztální, kak pecsina vu vihéri. Nisese njim je kaj ne mogao skoditi. Dugov szo ne meli, poglavárje szo szvojo csészť poleg

réda opelávali, zvün visesnjenja Bogá sze njim je od níkoga ne trbelo bojati.

Priblizsávao sze je zse dén odebéranja, sztránke szo ednáko mocsne bilé. Csi bi poleg szlobodne vole dolidávali votume, te bi zagvüsno z velkov vecsinov krscsánszka sztránka ládala. Ali kama de podmicsono, posztraseno i vugibljivo lüsz tvo slo, to do szlednjega nemore niscse znati.

Prisla je tak zse szlednja nocs; tmicsna, csarna je bila, naj bi kurtasje lezsej delali. Penezje szo sze premenjávali, forintosje cinkali. Dobis pét, deszét rajnski! k nam sztopi. Daj mi dvajszeti! Gqrivdari, ino hodi k nam! Pá je edno tele odáno.

Zagojdna sze rivlejo kola za kolami, na njih zbéravci krscsánszke sztránke veszéle note szpevajo. Zbéravci vládne sztránke tüdi z velkim seregom trobijo. Kurtasje krscsánszke sztránke sze tozsijo, ka szo njim szlednjo nocs vnogo votumov vneszli, szpoküpili. Golobnjekarje szo sze pa nindri zamüdili. Ni eden je escse ne notripriseo vu váras.

Do poldnéva je vsze vu lepom rédi slo. Vszaki je znao, ka de teesász vládna sztránka naprej. Szühi Vreh je ob prvím dávaó votume, tam pa, kak po varasáh vszepovszédi, je vnogo csasztnikov, zsidovov i mlácsnih krscsenikov, steri szo vszi na vládno sztránko szvoje votume dolidáli.

Ob poldné szo sztránke etak sztále:

Hollóssy	150
Kolenko	320

Zadvecsara sze more naci prevrzsti, vékse vesznice krscsánszke szo escse odzajah bilé.

Vu tábori krscsánszke sztránke je vsze veszélo bilo, ne szo sze bili za eden cigár, ali za kupico vina, ka je na vszakoga bilo racsunano, to je dobo, i vecs ne proszo.

Kak sztojimo? — szpitáva nisterni.

Dobro, dobro! odgovárja kurtas.

Zvecsara ob dvema szo etak sztáli:

Hollóssy	450
Kolenko	439

Zdaj, zdaj vszaki votum vküppoiszkatí. Golobnjekarje szo esce ne prisli. Zagvüsno szo od njih odsztópili. Pa szo z Golobnjeka 100 gvüsni votumov racsunali.

Kak je to? Nanes szo njihov dühovnik ne prisli. Tü sze nikaj moglo zgoditi.

Ob pétoj vöri je zse nevola bila. Hollóssy je zaosztano. Etak szo sztáli :

Hollóssy	725
Kolenko	790

Pogübleni szmo. Ali gde szo Golobnjekarje? Kola trbej po nje poszlati. Kola vecsér ob petih? Zse je prekeszno!

Edna kola szo zse zagojdna ob edennajszetoj vöri z Dombrádyovim szinom pa z njegovov szesztrov, lepov Margitkov odisla. Ali esce szo ni oni ne nazájprisli. Niscse je ne znao, ka sze z njimi zgodilo.

Vecsér okoli pol szédme je krscsánszka sztránka nik-sega vüpanja ne mela. Vládna sztránka je vecsino mela i zse je szamo retko priseo eden cslovek, ka bi doldao szvoj votum. Vszaí je zse zagvüsno miszlo, ka vládna sztránka bode ládala.

Ali naednok sze po vilicah veszéli krícs razsiri: Zsivi Dombrády Margeta! Zsivili Golobnjekarje!

Vszi szo na velko ceszto vküpzbezsali, po steroj szo prisli lacsni i zsédni Golobnjekarje. Margitka je naprejsla pred njimi. Tak lepa je bila, kak kaksa kralica, stera batrivno vodi szvoj sereg. Golobnjekarje szo pa sli veszélo votume dávat, vszi do ednoga szo Hollóssyovo imé povedali i tak szo krscsánszko. sztránko na dobro prevrgli.

Ali gde szo sze tak dugo zamüdili Golobnjekarje i kak szo itak vu szlednjoj vöri táprisli? I zaka szo sli peski tak dalecs?

Hja doszta bi lehko gucsao.

Golobnjekarje szo sze zarán z domi szpravili. Dalecs szo mogli idti. Tri vöre sze pelati, záto szo rano mogli sztannoti, ka bi vu pripravnom vremeni táprisli.

Ali vu szoszednoj vészi, na Prelogi, stera je ne szlisila k Szühom Vrehi, sze njim je nevola zgodila. Prelogszki notárius szí je küpo ednoga kaslavoga brtasa (konja) vö

je dao zazvati konjszkiego vracsitela, steri je vöpovedao, ka med konjama zgrablivi beteg jeszte. To sze je zgodilo pred odeberanjem on dén. Na drügi dén, gda szo sze Golobjekarje szkoz vészi steli pelati, szo kre poti zse tam sztáli z pernátimi krscsákami zsandárje, ino szo nikoga ne szkoz vészi püsztili.

Golobjekarje szo sze vcsaszi szpotili, ka szo té konjszki beteg szamo za njé vözmislili. Eden csasz szo sze stükali z zsandármí, ali szledi szo sze na plebánosovo recs podáli ino szo popüsztili. Zsandárje szo rávno szamo to steli, ka bi Golobjekare vküp szposzvadili ino tak njé vu temnico odegnali. Te tak nedo mogli votume dolidati na krscsánszko lüdsztva sztránko.

Ali malo szo sze podracsunali. Golobjekarje kaksté szo sze kurazsili, zsandárom szo lepo csedno popüsztili. Plebános szo telegraferali vu Szühi Vreh, ali njihov telegramm szo ne dáli onomi vu roké, komi je bio adreszerani.

Velka szreca escse ka je te mládi Dombrády z szvojov szesztrov, Margitkov, tápriseo, od njih szo zvedili, ka je vu Szühi Vreh niksi telegramm ne priseo.

Margitko szo vszi hitro polübili. Na njéno recs szo sze peski napotili vu Szühi Vreh. Ona száma njim je voj bila, z njimi je sla peski, szvoja kocsüja je pa naprej odposzlála, naj bi glász neszo domo. Ali kocsisa szo na poti dolzapojili i tak szo vu Szühom Vrehi páli nika ne znali.

Vsze vékse je bilo veszeljé, gda szo prisli vu szled-njoj vöri ino szo váge na krscsánszko sztránko potehzsili.

Vecsér ob 7 vöri szo zácsali votume vküpracsunati. Zdaj je zse vszaki gvüsen bio, ka krscsánszka sztránka ládala.

Hollóssy, ki je proti szlednjemi zse malo mrtev ne bio od vnoge bojaznoszli, veszélo zahváli Margitki njéne trüde. Okol njidva sztojécsi szo szí pa zgucsávali: lepi pár bi to bio, tak da bi njidva szam Bog vküpsztvoro.

Margitka, to njim mam zahváliti. Ali escse szam ne pitao, na koga pa oni szvoj glász dolidájo.

Deklicska pa bojazlivo, szramezslivo odgovori: Jaz tüdi njih zvolim Hollóssy.

Vu toj minuti szo vőzkricsali, ka je dolidáno bilo navkűp 1839 votumov, z sterih je na Hollóssya 940 na Kolenko barona pa 899 szpadnolo i tak je Hollóssy Peter z vecsinov 41 votumov za követa odebráni.

Do készne uocsi sze je glászilo po vilicah Szűhoga Vreha: Zsivi Hollóssy, zsivi Dombrády Margitka, zsvili Golobjekarje!

(szj.)

Drobizs. — Glászi.

V Adrijánci (beltinszka fara) tekocsega leta szeptembra 2-ga szo gp. Kiss Pavel esperes z Dolnje-Lendave eden lepi krizs blagoszlovili, steroga szo stirje Raduhovi bratje dali goriposztaviti na konca veszi proti Cserenszovcom.

V Cserenszovci i v Zsizskih je pa 16-ga szeptembra bilo blagoszlávlanje krizsov po imenűvanom g. esperesi. Prvi sztoji pred farofom, dao ga je Pleh Ivan z Amerike goriposztaviti. Te drűgi je na krizsopotji, stero v Cserenszovce, Zsizske i Trnje pela. Posztavitelje szo stirje zsizskovszki kmetje: Ri.lop Mihál, Skafar Ivan, Kostric Martin i Zserdin József.

Katoliczsanszkih mesterszki deticsov drűzstvo v Budapesti je okoli Stevan kralovoga obdrzsavalo szvojo 50 letnico. Pűspecje, drzsavni poszlanicje, namesztnik miniszterszki pa vnogi drűgi szo na to szlovesznoszt sze vkűpznaisli ino z tem zhodom pokazali, ka postűvajó trde, zsűlnate roké delavca ino szo njemi tűdi radi na pomocs, csi vidijo, ka krscsanszki dűh njega vodi ino sziz z poste-

nim delom iscse szvoj krüh. Mi bi szi tüdi lehko navuk vzeli z toga, ka je vküpdzrsanje i zslozsnoszt pred vszakim csaszti vredna. Drüge okolice majo poszojilnice, stacune, aszikuracije drüzstva, kmetijszka drüzstva, csitalnice z krsztsanszkiim imenom i dühom, vu sterih kotrige zvün toga, ka szo eden ovomi na zemelszko pomocs, sze tüdi vu krsztsansztvi potrdjavajo pa tak najlepse szvedocsijo, ka je mogocse krsztsanszko zsveti poleg toga, ka sze sto za zemelszka szvoja szkrbi. Szvet sze ponavla ino nam vero jemle, mi tüdi moremo naprej, ka szi z zemelszkim darom hozsim vküp vero obscuvamo, ne pa za onoga volo eto zgübimo. (bi.)

Vu Hollandiji sze je lani zacsnolo katolicsanszko szocialno drüzstvo. Vu oktobri je drüzstvo centralno katolicanszko kancellario odprlo i dnesz zse vise 60 jezero kotrig ma. Pa je vu Hollandiji eden stüti tao telko krszt-szenikov szamo kak je vu nasoj domovini — prinasz sze pa vszakomi mili korona na leto za drüzstvo, stero bi vszem na haszek bilo. Brezi drüzstev zdaj zse vszaki more na nikoj pridti. Edna siba száma sze jako lehko potere, nego csi jih 100 vküp zvézsés, niscse njim moci ne vzeme. Sztári lüdje scse znajo, kak szo inda mester-szki cehi mocsni bili, dnesz den je pa razkropleno vsze, nega koga, ki bi drügomi na pomocs roko podrzsao. Po drügh drzsanzaj szo lüdje bole naprej. Vküper idejo moski k mesi, k szpovedi, k proceszijam pa vküper sze drzsijo za szvoj krüh, za nedelni mir ino na pomocs za dneve neszrecse ali sztaroszti. Szo tam tüdi, ki bi je vu brezvörna drüzstva radi szpravili, nego katolicsanci sze ne dajo, ar dobro znajo, ka mira brezi dobre düsne veszti nega. (bi.)

V Budapesti je Csaplár Benedika, oszemdeszét stüri let sztaroga dühovnika eden mladi cslovek vmoro vecser med pohajanjom. Kda ga je szodec pitao, zakaj je to vcsino, zato — prej — ka je pop bio.

— Ve szi ga pa ti poznao?

— Ne szam ga, je odgovoro.

Jeli, ka je to zse grozovitna pokvarjenoszt szrca, steri je nepoznanoga sztarca pripraven vmoriti szamo zato,

ar je dühovnik, szamo zato, ar pravice predga, stere szo razvüdzanim lüdem ne povoli.

Szlarisje, molte za vaso deco, stera vam po szveti hodi, ka ne zgübi prave vere iz szrca.

Vu Maria-Einsiedelni, na tom glaszovitnom Marijinom romarszkom meszti Svicarszkoga, je augusztusa 16 ino 17-ga velko Marijanszko szpravisese bilo, kde szo z celoga szveta vküpzprisli vucsenjacje Marijo lübécsi ino dva dni szlovesznoszt za szlovesznosztjov drzsali nasoj lüboj materi na csaszt ino szí pogucsavali od toga, kak bi mogli escse bole siriti lübeznoszt i csaszt Marijino na znamenje, ka je Marija vszem narodom ino ne szamo nevucsenim, nego tüdi vucsenim lübezniva mati ino zmozsna pomocsnica. (bi.)

Lurd, to glaszovitno meszto csüdov ino prikáznih bl. D. Marije, kama vszako leto vise 300 jezér romarov hodi, pa kde sze poprek vu leti jezero betezsnykov zvracsi, sterim zse nikse vrasztvo ne valalo, zdaj francuszka vlada tüdi scse zapreti, ar je to prej ne za nase razszvetlene, vucsene csasze, ka bi sto csüde vervao. Teh lüdje tak delajo, kak struc ftica, stera vu peszek porine glavo, kda zse nemre dale bezsati, pa te miszli, ka zdaj lovec njo tüdi ne vidi. Scsejo zapreti meszto csüdezsov, naj jih ne vidijo, pa te nje Bog tüdi ne bode vido? Ka pa k tomi katolicsanszko lüdsztvo právi na francuszkom? Ka bi pravilo — to ka vnogi med nami — gledajo pa sze nevolivajo, to njim pa ne pride na pamet, ka csi bi znali posteno vküp drzsati za szvojo vero, bi vsze nacsi bilo. (bi.)

Na nemskom je celo nacsi. Nemskih katolicsancov je dvakrat menje, kak luteranov, pa szo letosz na szvojem 53-tjem katolicsanszkom szpraviscsi v Esseni z taksov szlovesznosztjov, zmozsnoztjov ino sztálnosztjov pokazali mocs katolicsanszke jedinoszti i vküpdrrsanja, ka njim je szam nemski caszar, ki je tüdi luteran, szrecso zselo, rimszki papa szo pa Vanutelli kardinalisa poszlali ta k njim z szvojim blagoszlovom. Vise sztojezér mozsov je tam vküpzprislo pogucsavat szí od katolicsanszke szlozsnosztí ino potrdjavat szrca vu dobroj peldi drügih. Med temi

sztójezerami je sésztödeszét jezér proosztih delavcov bilo, med sterimi vnogi szo z velkimi sztroskami z dalecsega zprisli szamo zato, naj bi naisli priliko za vcsenjë i navdüsavanje szamoga szebe vu krsztsanszkih pravica. Kda de to pri nasz tak, ka de lüdsztvo tak pripravno globoka vu zseb szegnoti za katolicsanszke sole, cerkvi i drüztva ino z temi sze boriti za vero prihodni národov! To vsze szamo právi katolicsanszki düh zmore. (bi.)

Na ruszoszkom szv. vera katolicsanszka lepo napredüe. Lani je ruszovszki caszar dao vö dopüsztzenje, ka je poleg drzsavne posztave od szega mao dopüsztzeno sztarovercom na katolicsanszko vero nazaj sztopiti. Pa szlabi lüdje, steri szo dozday szamo za volo sztraha od szvetszke vlade bili sztaroverci, sterih ocsake szo nikda ruszje z korbacsom priszilili na sztaroversztvo, zdaj pomali nazaj sztopajo. Tekocsega leta sze jih je zse sztödeszét jezero zpokorilo ino katolicsanszki dühovnicje sze vüpajo, ka de jih vu kratkom esaszi do sztooszemdeszét jezér. Zsalosztno je, ka szo sze dozday bojali szveta, Boga pa ne, nego li nam je na tolazsbo, ka sze koncisi zdaj povrnejo nazaj ino szí resijo düse protécsega szkvarjenja. (bi.)

Katolicsanszki skolnicje celoga vgrszkoga szo szpraviscesé drzsali vu Budapesti v augusztusi. Vise 500 katolicsanszkih vucsitelov je vküpprislo tü vu imeni onih 25 jezér, ki szo vu celom vogrszkom kralesztvi po razlicni katolicsanszki solaj razkropleni. Predszednik szo njim bili Zichy Gyula grof, pecsüjszki püspek, ki szo vu szvojem prilicsnom govori z navdüszenosztjov kazali na szv. matercerkev, stera je obrvim zacsnola vcsiti narode po solaj ino na Krisztusa, koga düh je poszeбно denesnje dni potreben vu vszako solo, csi scsemo, ka de narod blazseni ino sztalen vu szvojem zsitki. Pa ne szamo püspek, nego vszi skolnicje, ki szo tam bili, szo edno, glaszno vadlúvali szvojo katolicsanszko vero ino szo szí z pravov navdüszenosztjov gucsali od toga, kak bi obdrzsali katolicsanszke sole za katolicsance i kak bi mogocsi bili naradnosztli domovine vu veri, vu domolübnosztí ino vucsenosztí vise podignoti. Isztina, od toga je tüdi gucs bio, ka escse vnogi skolnicje szo, sterih celi dohodek na leto ne hodi vise od 4—500 rajnskov. To pa vszaki more szpoznati,

ka z toga edna rodovina jáko zsmetno i z sztradanjom mogocsa szamo zsiveti, nego vŭpajo sze, ka národ to zprevidi pa csi z teskim talom, zato li prineszé szvoj aldov pomali, ár je gvŭsna isztina, ka vszaka krscsanszka sola je eden grad za szv. vero, steri csi na nikoj ide, z njim sze fundament národa rŭsi. Veszelo je csteti, kelko szkrbi majo oni za nasz, vredni szo ka sze mi tŭdi poszkrbimo za njé. (bi.)

Drzsávnih pa obcsinszkih sol vucsitelje szo tŭdi v augusztusi meli szvoje velko szpraviscse vu Budapesti. Med njimi szo razlicsna vadlŭvanja, zato ne csŭda, ka komaj da sze je szpraviscse zacsnolo, je eden naprej prineszeo bozsno placso vucsitelszko ino szo szí celi csasz szamo od toga gucsali. Ve isztina, ka je zsmetno zsvlenje vucsitela, liki nikaj drŭgoga bi zato tŭdi vredno bilo naprej prineszti. Na postenje tisztih z véksega katolicsansz-koga vŭre vadlŭvanja drzsávnih vucsitelov, steri szo tam bili, moremo vadlŭvati, ka szo oni tŭdi steli csedne i narodi hasznovite gucse naprejvzeti, nego kda szo vidili, ka je ovi drŭgi prekriesijo, szo tam povrgli szpraviscse ráj ino szo z teskim szrcem sli domo poszebnó, kda szo csŭli, ka bi nisterni pripravni bili celo z nevernimi ino domovini protivnimi szocialdemokrancami tŭdi zvezo szkle-noti, csi ne dobijo vekse placse. Ve je dobro, naj sze szkrbi vszaki za szvoj krŭh, ve té jus vszaki cslovek má; nego za volo krŭha sze z vere i domovine zpozabiti, je velka neszreca za dŭse i národ. Postŭjmo one, ki szo verni Bogi i domovini, pa molimo za one, ki szo od ne-vole vŭpanje zgŭbili vu Bogi i narodi. (bi.)

Jedinoszt vere sze szamo tak lehko obcsuva, csi vera ma ednoga vidocsega poglavara, ki sze vkaniti vu veri nemre. Za nasz sze je poszkrbo nas Zvelicsiteo, kda je rimszkoga papo za glavo vere posztavo ino je papom dao miloscso, ka sze vu veri motiti ne morejo pa szre-csen je katolicsan, ki zna postŭvati to jedinoszt. Tem bole neszrečni szo oni, ki toga ne imajo, nego kakti vu tmici blodijo i szami ne vejo, ka bi vervali i ka ne. Na nemskom luteranje na priliko drŭzstva majo, stera z vszov mocsjov scsejo na meszto Boga vervajocsih fararov takse posztaviti, ki nikaj ne vŭrjejo i tak to szíromasko

lűdsztvo esese bole bloditi. Pa sze njim poszrecsi vcsaszi zse na znamenje, ka sze sziromasko lűdsztvo jako lehko zapela. Ne dugo szo szi v Dorthmundi pasztėra zebrali; steri zse dugo, kak neveren cslovek szpoznani. Pa to po vnoĝih mesztaj tak ide, dokecs ne razpadne njihovo celo vadlűvanje po csaszi pa ti bogsi pridejo nazaj k nam, ti szlabesi pa szpadnejo vu blodnoszt csiszte nevernoszti. — Molimo za nase blodecse brate! (bi.)

Velkoga potresza glász szmo dobili pred nisternimi tjednami z zahodnoga kraja szeverne Amerike, kde sze je San-Francisko zcela porűsilo, zdaj pa szo novi glaszi prisli z jűzsne Amerike z Valparaisoja (Chila drzsave), kde je vnoĝo varosov porűseni, ka je osztalo je pa zgorelo od ognja, steri je z razpokane zemle vűvdarjao. Vise 2500 lűdih je naglo szmrt naislo i vise szto jezero jih je vsze zgűbilo, ka je melo, vu toj neszrecsi! Potreszje, povodni, ognji, kűge, dezsdzsovje, tocse, szűhsave, misi i sáske i vnoĝe drűge nevole glasze csűjemo od vszeh sztráníh — narodje sze pa dale razveszeljavajo ino zsalijo Boga, csi pa nje doide neszrecsa, te ga meszto pokore preklinjajo, ka je ne pravicsen, pa nega koga, ki bi njega lűbo i njemi z szrca szlűzso. (bi.)

Sole sze zacsinjajo pa po kresmah muzsike tűdi. Szo neszpametni sztarisje, ki celo solare vszakdenesnje i ponavlajocse na takse veszelice pűsztijo, ali z szebom vze. mejo. Ka njim dele tam dobroga csűje pa vidi, to nevem; edno znam, ka de osztter racsun davao vszaki sztaris Bogi od szvojega deteta, steroga pokvarjenoszti je njegova brez. pametna szlaboszti zrok bila. Sztaris, ki ne pozna krszt. sanszke osztrocse, je ne vreden imena ocse ali matere.

(bi.)

Dári na szebescesanszko cerkev.

Grácska fara :

Panker Treza z Kovacsavac	1.—
Komin Ána z Rádovec	1.—
Fujsz András	1.—
Zelko Elizabeta od Gráda	— .40
Fujsz Jozsef z Rádovec	1.—
Trumen Jelena z Motovilec	— .40
Kühar Eva z Motovilec	— .30
Zsnisz Maria od Gráda	— .20
Poklics Jozefa	— .30
Zsujsz Treza	— .20
Veas Fárnikov	13.64
Cör Jozsef z Ottovec	1.—
Spilák Klára z Vidonéc	1.40
Vküp	21.84

Z vadarec :

Bencék Franciska	— .20
Tanacek János	— .30
Tanacek Ána	— .30
Tanacek Mihál	— .30
Récek Jürj	1.—
Láposi Jozsef	— .60
Csrpnják Maria	— .20
Koszednar János	— .60
Récek Stevan	1.—
Szakovics Jozsef	— .20
Szakovics Juliána	— .40
Vogrincsics Matjas	— .30
Zsilavec Mihál	— .20
Szukics Jozsef	— .30
Marsik Ferenc	1.—
Szukics Elizabeta	— .40
Szlamár Matjas	— .20
Szlamár Ivan	— .40
Fliszár Rozália	2.—
N. N.	1.—
Perger Ana	1.—

Kovács Ferenc i Ána	2.—
Szakovics Stevan	— .40
Perger Ána	1.—
Vküp	14.90

Z Kroplivnika :

Moresics Stevan	1.—
Morcsics Julia	1.—
Zrim Jozefa	— .40
Macsek Fána	— .20
Fliszar Matjas	— .50
Hüll Roza	— .50
Fliszar János	— .20
Fliszar András	— .20
Fliszar Anton	— .20
Fliszar Antonia	— .14
Fliszar Ágnes	— .30
Szlámar Mihál i Jozsef	— .50
Gaber Jozsef	— .40
Brnják Jürj	— .40
Brnják Maria	— .40
Brnják Jozsef	— .20
Brnják Cecilia	— .20
Morcsics Matjas	— .30
Moresics Margeta	— .30
Mácsék Jozsef	— .50
Hajdinják Jozsef	1.—
Gaber Jozefa	— .20
Rogács Ána	— .20
Hüll Treza	— .20
Cvörnjek Ána	— .40
Cvörnjek Maria	— .40
Rogan Treza	— .30
Grah János	— .40
Grah Ferenc	— .30
Cvörnjek Ána	1.—
Jerjék János	— .20
Vküp	12.44

Sv. Martinska fara Medjimurje.**Z Jurovečka :**

Janko Ana	— .40
Karlancec Peter	1.—
Zivkovic Magda	1.—
Kralj Marija i Treza	1.—
Francic Magda	— .20
Varzic Ivan i Stefan	— .50
Kovacic Janos i Treza	— .80
Jurovic Marija	— .30
Novak Mihalj i Roza	— .40
Kivac Ludovek	— .20
Mesaric Tomaz i Jozef	— .60
Versic Jozef	— .20
Knezic Magda	— .20
Bogdan Jozef	— .30
Zafranic Martin	— .40
Ruzman Pavel	— .30
Hozvatic Neza	— .20
Znidaric Pavel	— .20

 Vküp 8.20

Novak I. z Brezovec	— .80
Percic Marija z Jurovec	— .40

 Vküp 1.20
Z Orehovečka :

Hozvatic Mihalj	— .40
Bogdan Franciska	— .20
Hatlak Orsa	— .20
Sersa Magda	— .20

Pergar Roza	— .20
Hozvatic Franciska	— .20
Vküp	1.40

Z Zetinee (Radgonska fara)

Semlic Matjas	— .20
Semlic Franciska	2.30
Semlic Janos	— .20
Semlic Milk	— .20
Semlic Matjas	— .20
Flegar Bara	1.—
Fragner Kata	— .20
Vinkovic Ana	— .30
Sedonja Jozef	— .40
Milak Terezija	— .20
Crpnjak Marija	— .10
Szedonja Ana	1.—

 Vküp 6.30
Z Kanizke Ive (Horvacko):

Lazar Ana	1.—
Gumilar Ana	— .22
Vagner Ivan	1.—
Kozar Jozef	1.—
Bratkovic Ivan	1.—
Stiblar Helena	1.—
Sümec Rozalija	1.—
Vucko Jozef	1.—
Vagner Martin	— .40
Kohék Jozef	— .40

 Vküp 8.02

Lübleni darovniki i nabiralci! Jezusovo Szrcé vam naj dá za milodäre i trüď na tom szveti milosceso, na ovom pa diko nebeszko.

Kleki Jozsef

plebanos.

